

AINO.

Kalevalainen mysterio; teksti JALMARI FINNEN.

Sävelt. ERKKI MELARTIN.

Lyhyt selostus sen sisällöstä.

*****

Aino, joka on ollut kokoomassa koivuvastaksia, laulaa kevättunteitaan. Väinö saapuu paikalle ja ihastuu kuullessaan tuota laulua. Kun Väinö tuo ilmi rakkautensa, pakenee Aino. Väinö on kuitenkin vakuutettu voittavansa Ainon sydämen.

Ainon äiti Taina, joka turhaan on hakenut tytärtään, saapuu väsyneenä lehtoon, johon sitten myös Jouko ja Aino ilmaantuvat. Äitinsä kysymykseen, miksi Aino on niin alakuloinen, kertoo Aino nähneensä unen, jossa hän oli olevinaan lintu; kun julma haukka häntä ahdisti, lensi hän pois ja sai auringolta apua. Aino edelleen mainitsee Väinön kosinnasta, josta Jouko, Joukolaisten johtaja ja Väinöläisten vastustaja, tulee raivoisaksi. Sitä vastoin Taina, joka aina on toivonut sukuunsa suurta laulajaa, riemastuu siitä mitä hän saa kuulla. Jouko taas ilmaisee, ettei hän sisarensa naittajana missään tapauksessa suostu Väinön tarjoukseen. Kohta jo kuuluu Väinöläisten laulua; heidän saavuttuaan alkaa Väinön ja Joukon laulutaistelu, jossa jälkimäinen lauletaan suohon. Vihdoin lupaa Jouko sisarensa Väinölle ja vapautetaan hädestään. Jouko poistuu masentuneena ja kansa laulaa suuren Väinämoisen ylistystä.

*****

Ainon kotipihalla kasvaa hänen nimikko-koivunsa, jonka luona Aino laulaa ajatuksiaan ja unelmiaan. Iloluontoinen Ainikki, Ainon nuorempi sisko ihailee sisarensa kanssa kevätkökösen kukunna. Ainon valtaa suru, jota Ainikki ei voi ymmärtää eikä lohduttaa. Taina ja Jouko saapuvat kotiinsa;

jälkimäinen kertoo onnettomasta taistelustaan Väinön kanssa, jolle hän oli pakoitettu pelastuakseen lupaamaan sisarensa. Tiedon perheen jäsenet ottavat vastaan erilaisin tuntein. Taina ryhtyy häävalmistuksiin ja tuo tyttärelleen hopeisen puvun, jonka kuutar oli hänelle antanut. Väinö tulee väkineen ja tervehditään muiden puolelta riemulla — ainoastaan Aino pysyy suruisena. Kansan pyynnöstä Väinö istuu laulukivelle; hänen laulunsa aikana muuttuu Ainon koivu kanteleeksi, joka Väinön soittamana aikaansaa läsnäolijoihin suuren riemun. Aino häviää huomaamatta; kun hänen poistumisensa tulee ilmi syntyy suuri hälinä ja kaikki rientävät etsimään Ainoa.

*****

Aino lähenee hitaasti rantaa. Hän ilmaisee sydämensä syvän kaipuun, ikuisen ikävänsä, halunsa saada syleillä unelmiensa sulhoa, Aurinkoa. Näissä mietteissään hän heittäytyy järveen.

